

**THESE CIRCULARES
EX IURE
EVANGELICORUM
ECCLESIASTICO DE
ECCLESIIIS...**

Johann Jacob Moser, Johann Georg
Krause, Valenti Gonzaga

Thesis 1.

Ecclēsia hic sumitur pro Communi-
one & nexu intuitu rerum Di-
vinarum inter plures personas Di-
vinitatis cuiusdam existe tiam
agnoscentes eandemque colen-
tes.

Th. 2.

Dantur plures eiusmodi Ecclesiæ, in maxi-
mi momenti rebus a se invicem discrepantes,
omnes tamen in eo conspirantes, non nisi uni-
cam veram dari Ecclesiam.

Th. 3.

Vera Ecclesia est, fatentibus itidem omni-
bus, cuius Doctrina, Regimen, cultus exter-
nus & Jura Ecclesiastica conveniunt cum vo-
luntate Divina.

Th. 4.

Th. 4.

In applicatione vero huius Theſeos tot occurrunt difficultates, ut in humanum, in quo omnes acquiescant, ut in expectandum.

5.

Nostro iudicio Christianæ Ecclesiæ voluntati Dei in Bibliis Veteris atque Novi Testamenti revelata manifesti, vera Ecclesiæ hominibus compet

Th. 6.

est ut invisibilis, vel visibilis & magnum intercedit discrimen inter Communionem externam Ecclesiasticam & inter Communionem internam sive Spiritualem.

Th. 7.

Ecclesiam invisibilem constituunt omnes Renati omnesque ii, qui sunt viva & vera membra Corporis, cuius Caput est Christus.

Th. 8.

Ecclesiam vero visibilem constituunt omnes ii, qui ore Sacram Scripturam Veteris atque Novi Testamenti pro Verbo Dei atque Voluntate Ejusdem revelata habent, ad ejusdem observantiam obstrictos se agnoscunt & per Jesum Christum salvari cupiunt.

Th. 9.

Maxima Ecclesiæ visibilis pars vel Ecclesiam invisibilem referri nequit.

Th. 10.

Solus Deus no
hanc sive ad illam

l five ad

Th

Christianorum agmen
ditur partes, scilicet Ev-
Catholicorum atque Gra

Th. 12.

Has inter Ecclesiam Evangelicam
solum Verbum Dei fundamenti loco ponar.
quantum nos intelligimus, ad mentem S. Spi-
ritus & explicet & applicet, reliquis præferi-
mus eandemque solam pro vera Dei Ecclesia
externa agnoscimus.

Th. 13.

Passarum, ergo Ecclesiarum in numero ha-
bemus non coetus solum 1. Ethnicorum, 2.
Muhamedanorum & 3. Judæorum post tempora
Christi, verum & 4. Romano-Catholicorum.

Th. 14.

Sed Ecclesia quoque Evangelica patitur di-
visionem in Evangelicam specialiter sic dictam
atque Evangelico-Reformatam.

Th. 15.

Autor harum thesium Ecclesiæ specialiter
Evangelicæ ore & corde addictus non potest
non palmam eidem tribuere, neque nihil in-
teresse credit, cum quo & quid sentias? ex-
peri-

quoque diffimula-
re moderatos u-
scere.

16

tionem (partim secun-
dum illa principia,) pro-
pina Britannia, 2. Hiber-
niam, 4. Pars & Germa-
nia, 6. & Hungaria, & 7.
8. Polonia, 9. Borussia, 10.
Norvagia, denique & 11. Suecia,
cum Colonias harum Gentium Asiati-
cas, Africanas, Americanas, tum ea Regna, u-
bi vel plane nullus vel rarior Evangelicus cul-
tus est. publicus, taceamus.

Th. 17.

Tribuitur huic Ecclesie nomen i. resp. E-
vangelicae & Evangelico-Reformatae,

Th. 18.

1. Augustanae Confessioni addictorum,

Th. 19.

2. Protestantium,

Th. 20.

3. Resp. Lutheranorum, Zwinglianorum at-
que Calvinianorum, ipsis tamen Evangelicis re-
spe has tres postremas Denominationes ferenti-
bus easdemque in Actis publicis non admitten-
tibus.

Th.

In exteris R
resp. Helveticæ Co

que &
nt.

Utraque Ecclesiæ
finis laborat, tristesce
rum & Pieristarum, Ren
tra-Remonstrantium, Episco
terianorum &c mentionem.

Th.

Num quis pro Membr o Ecclesiæ Evangelicæ sit habendus? judicium sibi sumere nequeunt aliis Ecclesiis addicti.

Th. 24.

Neque idem competit particulari alicui, vel particularibus nonnullis Ecclesiis Evangelicis, quoad has scilicet ira, ut Decisionis eiusmodi effectus se protendat ultra illius vel illarum Ecclesiarum limites.

Th. 25.

Pro Membris Ecclesiæ Evangelicæ in foro reputari debent, qui Augustanæ Confessioni se addictos profitentur, licet Formulæ Concordiæ aliisve Libris symbolicis subscribere recusent.

Th. 26.

Quot sunt Territoria separata Evangelicæ Religioni addicta, totidem in sensu Juridico sunt Ecclesiæ Evangelicæ particulares a se invicem independentes.

Th. 27.

Et si
in qu

in sponte interdum
glam faciant;

mano Germanico iun-
te suas contra Romano-

Th. 29.
pectu Republica civilis & Eccle-
m idemque Corpus constituunt, mo-

30.
Distinguitur Membra cum Ecclesie in Docentes &
Auditores utiq^{ue} est fundata.

Th. 31.

Sed & ea, quæ in Docentes, Magistratus & com-
munia Membra Ecclesiam dividit, tolerari potest.

Th. 32.

Quicquid sit de pristino statu & Jure, Ecclesia
hiscæ temporibus vix ullibi est Collegium constans
ex Membris æqualibus.

Th. 33.

Ecclesiam universam in certis casibus per non-
nullas Personas representari, si de facto sermo sit,
indubium est.

Th. 34.

Ecclesia externa commodis Ecclesie invisibilis
non obstat, sed promoveat potius eadem.

Th. 35.

Ecclesie Evangelicæ partim necessaria plane pas-
sim opus habent medela in Regimine Ecclesiastico,
Cultu Divino, Juribus denique Ecclesiasticis; par-
tim ad perfectiorem saltem longe statum in exter-
nis & possent & deberent deduci.

ROMA
VITTEP. F. 36